

NIEODWOŁANY (4) *part praet pass pf*

W pisowni łącznej (2), w rozłącznej (2).

e, oba o oraz a jasne.

sg m N nieodwołany (2). ◇ A nieodwołany (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

W funkcji przymiotnika: Którego nie można odwołać, cofnąć; nieodwołalny; irrevocabilis Mącz, Cn; irrevocatus Calep, Cn; irrefragabilis JanStat; irrevocandus Cn (4) : Irrevocabilis, Nieodwołany/ trudny ku odwołaniu. Mącz 505c.

W połączeniu szeregowym (1): za mocny/ gruntowny/ y za nieodwołany Edykt mieć rofkázuiemy: Iż [...] SarnStat 218.

Wyrażenie: »nieodwołany w zad« (1): Irrevocatus – Nie odwołani w zad, nie nawroczeni. Calep 563b.

Szereg: »wieczny a nieodwołany« (1): A ielzczę kthemu [...] ftrąć [...] obietnice Pána fwego/ [...] á zołtác z márnym á s ciemnym kfiążęciem fwiátá tego ná wieczne okrucieńftwá á ná wieczny á nie odwołany vpadek fwoy RejPos 319.

*Cf **ODWOŁANY***